

Секція 3. СФЕРА ОБСЛУГОВУВАННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

THE ROLE OF THE TOURISM INDUSTRY IN THE DEVELOPMENT OF MODERN ECONOMIC RELATIONS

Irina Udovenko

*Ph.D. (Economics), Associate Professor,
Associate Professor of Department of Geodesy, Cartography and Cadastre,
Uman National University of Horticulture
Uman, Ukraine*

РОЛЬ ТУРИСТИЧНОЇ ГАЛУЗІ У РОЗВИТКОВІ СУЧАСНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН

ІринаУдовенко

*к.е.н., доцент,
доцент кафедри геодезії, картографії і кадастру
Уманський національний університет садівництва
м. Умань, Україна*

Туристична галузь з кожним роком займає все більш провідне місце у світовому господарстві. У повоєнний період міжнародний туризм почав бурхливо розвиватися у всьому світі. Зараз в туризмі зайнято 8% працездатного населення (203 млн. чол.), внесок у світовий ВВП складає 3,3 трлн. дол. США (вище 11 % його загальносвітового обсягу), 630 млрд. дол. США інвестицій, або 9 % всіх інвестицій в основний капітал[1]. Швидкими темпами збільшуються й прибуття туристів, й надходження від туризму. Зміни прибуттів туристів та надходжень від міжнародного туризму у 1990 – ті роки.

Відносне зниження темпів зростання кількості туристів, що відвідують Європу, може бути причиною сильної залежності Європи від певних видів туризму. Особливо це відноситься узбережжя Середземного моря. Однак роль

країн Європи у міжнародному туризмі визначається не лише показниками, які були розглянуті вище: кількість відвідувачів та надходження від туризму, але й розвиненістю індустрії туризму. Тому ще однією важливою характеристикою розвитку туристичного ринку є зміна сукупної ємності світових готелів, тобто тих місць, де переважно туристи розміщуються та витрачають певну кількість коштів.

Регіонами, за чисельністю осіб, що прибували з рекреаційно-туристичними цілями, були Східна Азія та Європа. Країни цього регіону стали значними рекреаційно-туристичними центрами, здебільшого, зовсім нещодавно, у 2000-і роки. Це, як правило, нові індустріальні країни, в яких у 2000-і рр. продовжувалося стрімке економічне зростання: Гонконг, Малайзія, Сінгапур, Південна Корея, Таїланд. Розвиток туризму був щільно пов'язаний з експортом товарів та послуг цими країнами. Експорт товарів сприяв збільшенню ділових подорожей до цих країн, а бізнес-туризм, у свою чергу, стимулював розвиток готельного бізнесу та індустрії розваг, одним словом — в'їзного туризму.

У 2015 р. Євразійський регіон відвідали понад 100 млн. туристів. За період з 2011 р. по 2016 р. кількість прибуттів зросла більше, ніж у чотири рази. 78 % рекреаційно-туристичних потоків у регіоні на посадку 2000-х рр. складали представники країн цього ж регіону, найбільше з них було японців — близько 15 % від загального попиту на туристичні послуги в Євразійському регіоні. Така велика частка японців пояснюється не лише заможністю мешканців Японії, але й дією спеціальної програми японського уряду, за якою стимулювалося проведення канікул та відпусток японцями за кордоном. Наступними за кількістю тих, хто від'їжджав з цих країн для відпочинку та лікування в межах регіону, були Сінгапур (9 % усіх туристів в регіоні) і Тайвань (близько 7 %). З інших основних регіонів світу найбільшу кількість туристів до Східної Азії постачали Європа і Америка (у приблизно рівних кількостях).

Основними чинниками формування рекреаційно-туристичних потоків до Євразійського регіону були:

- екзотична тропічна природа, велика кількість унікальних природних об'єктів;
- привабливість ділових поїздок в ці країни;
- розвинутість розважального туризму, індустрії розваг (японська індустрія розваг посідала друге місце у світі після США);
- першокласний шопінг-туризм пропонували Гонконг і Сінгапур.

Найбільшим туристоутворюючим ринком для Східної Азії була в 2009-2016-і рр. Європа. З окремих країн найбільшу кількість прибуттів до Східної Азії забезпечувала Великобританія. 34 % туристів до країн Східної Азії прибували в 20010-2014 рр. з США. 28 % складав внутрішньо регіональний туризм. В цих країнах добре розвивався пізнавальний туризм. Деякі інші країни успішно спеціалізувалися на пляжному туризмі. Значно розвинулося надання послуг любителям гірськолижного спорту в Непалі, не кажучи про використання пізнавального туризму в цій країні, пов'язане з модою на буддизм у країнах Європи та Північної Америки. Як і в Африканському регіоні, у Азії гальмували розвиток туризму недостатня розвинутість рекреаційно-туристичної інфраструктури, слабка транспортна система.

Отже, виходячи з наведеного вище, після нетривалої перерви в ХХІ столітті міжнародний туризм буде продовжувати свій розвиток, не дивлячись на ризик економічних спадів.

Список використаних джерел:

1. Туристичний ринок Європи. URL://tourism-book.com/books/book-18/chapter-1238/
2. Комар Н. В., Уніят А. В. Привабливість азіатсько-тихоокеанського регіону на світовому ринку туристичних послуг. Ефективна економіка – № 7. – 2015. – URL://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=4201